

Dossier 4392. Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 107 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst wat de aanwijzing betreft van een begunstigde in een levensverzekeringsovereenkomst
Supplementary material

TORFS, Nan (2009) Dossier 4392. Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 107 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst wat de aanwijzing betreft van een begunstigde in een levensverzekeringsovereenkomst. In: Verslagen comité voor studie en wetgeving.

Handle: <http://hdl.handle.net/1942/10647>

Na het afsluiten van het verslag voor het Comité voor Studie en Wetgeving heeft de Heer Swennen nog een amendement ingediend.

De strekking is de volgende: er wordt een nieuw wetsartikel ingevoerd waarbij de situatie wordt behandeld waarbij de “wettelijke erfgenamen” als begunstigden van een levensverzekering worden aangeduid.

Dit artikel luidt: “ Wanneer de wettelijke erfgenamen als begunstigden worden aangewezen zonder bij name te zijn vermeld is, onder voorbehoud van tegenbewijs of andersluidend bedrag, de verzekeringsprestatie verschuldigd aan de nalatenschap van de verzekeringnemer.”

Zoals reeds aangehaald in het verslag, is het reële probleem dat bestaat in de praktijk niet veroorzaakt door slechte wetgeving, maar wel door de praktijk van de verzekeringsmaatschappijen om een “standaardbeding” in te lassen in de verzekeringscontracten waarbij als begunstigden “de wettige erfgenamen” worden aangesteld.

Het komt er dus op aan dit standaardbeding voor niet geschreven te beschouwen. Dit gebeurt in het amendement.

- tegenbewijs blijft mogelijk. Het is effectief mogelijk dat de verzekeringnemer bewust als begunstigden zijn wettige erfgenamen heeft aangeduid, terwijl hij voor de rest van zijn nalatenschap een testament heeft opgemaakt. (Wellicht is het hier de moeite om te bepalen op welke wijze tegenbewijs mogelijk is).
- wellicht verdient het aanbeveling te verduidelijken dat hier de hypothese behandeld wordt waarbij de “wettelijke erfgenamen” *en bloc* worden aangeduid, en niet de hypothese waarbij een aantal wettelijke erfgenamen in algemene bewoordingen worden aangeduid (“mijn ooms en tantes”, “mijn zussen”...)
- is het voorgestelde artikel niet van toepassing wanneer alle wettelijke erfgenamen met name worden genoemd?
- het verdient effectief aanbeveling deze bepaling onmiddellijk in werking te doen treden.

Bovendien lijkt het aangewezen voor de toekomst te verbieden dat de verzekeringsmaatschappijen in hun contracten standaardbedingen opnemen. In feite zou het te verkiezen zijn dat de begunstigde van een “beleggingsverzekering” steeds de verzekeringnemer zelf of zijn nalatenschap is.

De opmerkingen besproken in de vergadering van het Comité voor Studie en Wetgeving blijven immers onverkort van toepassing.

In feite is een verzekeringsovereenkomst niet de aangewezen plaats om een bestemming te geven aan (een deel van) de nalatenschap.

- weten de mensen wel wie als begunstigde is aangeduid?
- een bediende van de verzekeringsmaatschappij is niet echt geplaatst terzake. Een groot aantal belangrijke elementen blijven buiten schot:
  - Beoordelen van bekwaamheid van de verzekeringnemer
  - een algemeen overzicht over de hele nalatenschap (inclusief onroerende goederen), wat vereist is om na te gaan of een eventuele reserve wellicht zal zijn gerespecteerd.
  - behandeling van successierechten.
  - beoordelen van gehoudenheid tot schulden van de nalatenschap
  - informatie over adequate informatie over de bewoordingen inzake het aanduiden van begunstigden (vb “mijn neven”, is er plaatsvervulling, is het per staak of per hoofd, zijn het de kinderen van mijn broers en zussen of ook de kinderen van mijn ooms en tantes, wat met de neven van mijn vrouw?...).